SLOVENEC.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan **15 gld.**, za pol leta **8 gld.**, za četrt leta **4 gld.**, za en mesec **1 gld. 40 kr**
V administraciji prejeman, velja: Za celo leto **12 gld.**, za pol leta **6 gld.**, za četrt leta **3 gld.**, za en mesec **1 gld.** V Ljubljani na dom pošiljan velja **1 gld. 20 kr.** več na leto. Posamezne številke veljajo **7 kr.**
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanji se cena primerno zmanjša
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob ½6. uri popoludne.

Štev. 297. V Ljubljani, v sredo 30. decembra 1891. **Letnik XIX.**

Katoliško vseučilišče.

„Opus saluberrimum et ad nostra tempora aptum.“ Breve Leonis XIII. S. P.

II.

Načela nas ločijo! Te besede so se že premnogokrat ponavljale od naše in nasprotniške strani. Načela pa se kujejo in čistijo učeči mladini na vseučiliščih. „Wir schicken sie in die Welt hinaus als Träger von Ideen“, rekel je neki vseučiliščni profesor ponosno svojim slušateljem. Tudi mi pritrdimo, da je naloga visokim šolam, čistiti in vtrjevati nazore. In blagor ljudstvu, če mu pribajajo z vseučilišč nositelji pravih idej, gorjé pa, če so si navzeli slabih in napačnih.

Ideja je v tem ozíru podobna ognjeni iskri. Sprva je videti malostna in neznatna; lahko se še pozabi ali zatré. Kmalu se jame širiti v vedno večjih krogih.

Učenjaki in njih slušatelji je morebiti še ne znajo preceniti po njenih posledicah, ker so mnogokrat nedosledni v takih rečéh. Toda gorjé, ko začne prodirati v nižje kroge, ko prodré doli do priprostega naroda.

Narod ne pozná nedoslednosti, ne zná pretehtavati razlogov. Brez pomisleka se oklene nazorov in je zánje pripravljen žrtvovati imetje in življenje. Ondi najde ideja plodovita tla, začne vnemati duhove in utegne vžgati plamen, katerega ni mogoče več pogasiti.

Žalibog, da moramo naše domače razumnike večinoma prištevati poslednji vrsti. Nasprotniki se v svojih glasilih radi ponašajo, da imajo za seboj vse posvetno razumništvo. Nekaj je sicer pretiranega na teh besedah, pa mnogo resničnega. Vernega svetnega razumništva nam primanjkuje.

Panteistiški in materijalistiški nauki se namesto blažilne vere razširjajo vedno bolj. In če se duhovstvo z malo peščico zvestih in inteligentnih lajikov ustavlja in brani ljuliko zasejati med pšenico, začne se boj, ki je toliko strastnejši, ker se gre za načela. Mir se bode povrnil, ko bodo iste ideje prešinjevale duhovsko in svetno razumništvo, in v to nam je treba katoliškega vseučilišča.

Vsled čuječnosti naše vrle duhovščine in globoko vtrjenega prepričanja je priprosti narod še veren. Toda ravno vsled tega, ker ima sam vero, katere, žalibog, pri marsikaterem njegovih kolovodij pogrešamo, kaže se ona nesrečna disharmonija, ki je druga glavna rana našega narodnega življenja. — Ta razlika se kaže zlasti pri naših zastopnikih. Kadar je treba voliti v razna zastopništva, kako težko je najti môž, ki naj pogumno zastavijo svojo besedo na merodajnem mestu v prospeh sv. cerkve in domovine.

Kakor je ljudstvu prešinjeno srce z resnicami svete vere in se je oklepa z vsemi svojimi dušnimi močmi, tako bodi tudi njegovemu zastopniku, ako hoče biti res narodni poslanec, vera najvišja vodilna ideja vsega delovanja za domovino.

In tako verno mišljenje si bodo pridobili narodni voditelji le na taki visoki šoli, ki jo preveva katoliški duh.

Pa če tudi gledamo samo naše boje za obstanek, mora nam biti ustanovljenje katoliške univerze glavna skrb. Le v naročju Avstrije nam je zajamčen obstanek in razvoj; njena sreča je naša sreča, njena poguba naša poguba.

Nič pa ne škoduje Avstriji bolj, kakor prenapet nemški nacijonalizem, in nič ne ruši sloge mej narodi bolj, kakor centralizem. Zato je katoliška ideja, ki zastopa jednakopravnost, rekel bi, državna ideja Avstrije. Katoliška ideja pa ima najvažnejše javno gojišče v katoliškem vseučilišču.

Iz teh razlogov moramo težiti po katoliški visoki šoli. In le tedaj, ko bode svetno razumništvo prešinjeno po sveti veri, ko bode složno postopalo z duhovstvom, vjemalo se z ljudskim mišljenjem, in ko bode naše delovanje namerjeno tudi na prospeh naše širše domovine avstrijske, vrnila se bode jedinost in se bode v lepi slogi razvijalo narodno blagostanje.

Politični pregled.

V Ljubljani, 30. decembra.

Notranje dežele.

Državni zbor se snide dné 8. januvarija. Na dnevnem redu so poročila raznih odsekov o peticijah in pa verifikacije volitev štirih državnih poslancev. Žbor bode baje rešil le nekatere najnujnejše stvari, potem pa pretrga svoje zborovanje. V februvariju se pa skličejo deželni zbori.

Predsednik državnega zbora. Dr. Smolka nikakor ne misli še odstopiti od predsedstva državnega zbora, dasi je že 82 let star. Sedaj je že precej okreval in menda po novem letu prevzame zopet vodstvo državnozborskih obravnav. Lev.čarji, ki bi radi, da predsednik postane baron Chlumecky, so se ga mislili z lepa iznebiti in so sprožili misel, da bi mu po njegovem premeščenju v gospodsko zbornico pustili vso sedanjo predsedniško plačo do smrti. Smolka pa menda še za to ceno neče narediti prostora Chlumeckemu.

Mladočehi. Tudi Mladočehi že spoznavajo, da njih politika ni bila prava in zlasti manjši listi pripravljajo že volilce za drugo politiko. „Podvysocké Listy“ že pišejo, da bodo morali Mladočehi svojo taktiko premeniti in priporočajo približanje vseh čeških strank. To je dovolj jasno povedano, da bi že Mladočehi radi polagoma toliko spravili se s Staročehi, da bi je podpirali. To je seveda tudi že-

LISTEK.

Strašna vožnja.

(Ameriška črta. — Angleški napisal E. Chatter.)

(Konec.)

Privozili smo do postaje Waterforda ter dovršili pota nad petindvajset milj. Strojevodja se nič ne meni za postajo, kakor iskra švignemo mimo nje.

„Priloži!“ reče mi strojevodja v drugič.

Ne le ta čudni ukaz, tudi glas, s kakoršnim mi je veleval, zdel se mi je čuden. Slutnja se me polasti, da danes ni vse v redu pri strojevodji. — Zopet vržem dve, tri lopate oglja v ogenj.

„Več, še več!“ zavpije nad menoj.

Kaj pač to pomeni? Odgovarjati ne smem. Straši me divji pogled tovarišev. Zopet torej nekaj priložim, a potem pogledam na toplomer, kazal je na 230! — Vročina je postajala nevarna.

Vedenje strojevodje se je naglo menjavalo. Molčal je nekaj časa, a zopet govoril.

„Da, tako mora biti! Sedaj gremo! Ha, ha ha! To je vožnja! ‚Praesident‘ da bi bil urnejši, nego ‚Grant‘! Nesmisel! Prepričal se boš! Le poglej!“

Nikoli ne pozabim teh besed. Skoro so me podrle na tla. Strašna slutinja se mi je vresničila: Strojevodja je znorel! Neprestana misel, da je „Praesident“ hitrejši, nego „Grant“, zbegala mu je pamet, in zato sedaj divjá s toliko silo s strojem naprej.

Ko se nekoliko pomirim, hotel sem skočiti k ventilu ter ga odpreti; a takoj se spomnim, da bi utegnil ta moj poskus biti za-me osodepoln. Kajti Norris bi tega gotovo ne dovolil, in ako bi se sprla, vrže me strojevodja brezdvomno z lokomotive.

Za trenotek šinila mi je druga misel v glavo. Bog mi bodi milostiv, toda druge pomoči ni, ako se hočem sam rešiti, da od zadej usmrtim znorelega strojevodjo. Pogledam na okrog po orodju.

Norris pa opazujoč me takoj spozna, kaj nameravam, zgrabi za samokres ter mi ga nameri na prsi.

„Bodi pokoren, sicer umreš!“ zakriči nad menoj.

Jasno mi je bilo, da sem izgubljen. Ako se kaj posebnega ne zgodi, moram umreti. V tem začutim mrzlo jeklo samokresa na svojem čelu. Roke se mi tresejo, noge se mi šibe, a ne upam se premakniti.

Stroj mej tem vedno hujše divjá naprej. Vsak trenotek pričakujem, da se razpoči kotel. Norris pa ne kaže najmanjšega znamenja, da bi se nehal skušati s „Praesidentom“, a pri tem tudi mene za trenotek ne izpusti izpred očij.

Naglo mi šine druga misel v glavo: Strojevodjo treba premotiti. Obrnem se ter pogledam na toplomer; srce mi je strepetalo, ko zapazim ročico na 250; vendar sem se delal, kakor bi bi mi bilo po godu.

„Še je mogoče, da zmagamo“, vsklknem, „toda zato treba še več oglja.“

Zato stopim urno k peči, dotaknem se z levico gorečega oglja ter z roko začnem ob ostrino lopati, tako da mi je iz rane tekla kri. Jaz na glas zastočem in Norris se takoj obrne proti meni. Jaz mu pokažem roko, proseč ga, naj mi obveže prst. V desni roki pa sem imel že pripravljen papir in svinčnik.

Strojevodja precej poišče obvezila, jaz pa mej tem časom zapišem na listek: Strojevodja znorel. Zastavite pot. Telegrafujte naprej!

Ko se strojevodja obrne k meni z obvezilom, skril sem že napisani papir v desni roki.

Mej tem smo se vedno bolj bližali Westonu. A jaz sem dobro vedel, da Norris ne bo ondi ustavil. In v resnici. Spustil je piščal, da bi vzburil uradnike, stroj pa je kakor blisek švignil mimo kolodvora. Vkljub temu sem vrgel pred postajo popisani papir na tla, zdelo se mi je, da sem zadel z roko ob nekega človeka ob progi stoječega, a izpregovoriti nisem smel, znamenja dati nisem mogel, ker Norris, ko je zaprl piščalko, zopet nepremično gleda náme ter mi z revolverjem meri na senci.

Živel sem v strašni negotovosti. Ako najdejo papir, ni gotovo, da bodo razumeli napisane besede, ker v tolikem strahu nič ne vem, kako sem napisal. Ako razumejo pisanje, telegrafovali bodo do Red Forka in ondi nam bo pot zastavljena.

Ako pa ondi tega znamenja ne bo, dokaj je jasno, da zapisnika ali niso našli ali ga niso razumeli in tedaj mi ne ostane druzega, kakor da se

leti, ali bode težko doseči, dokler se ne odstranijo iz mladočeške stranke preradikalni elementi. Recimo, da potem Čehi kaj dosežejo s skupnim delovanjem, pa bodo takoj radikalci proglasili to za jedini vspeh svoje politike. Saj je dosti znano, kako znajo Gregr in njegovi tovariši sebi pripisovati tuje zasluge. Bahali so se celó, koliko so storili za Šlesijo, dasi niti trohice za-njo neso storili. Vsak vspeh bi pa potem takoj zvalili na Staročehe. Saj je znano, da so še odgovornost za imenovanje grofa Kuenburga ministrom hoteli zvaliti moravškim poslancem na rame. S stranko, ki tako postopa, kakor mladočeška, je težko skupno delovati.

Rusini. Predbožični dan je bil ljudski shod Rusinov v Brodyju, kateremu je predsedoval deželni poslanec Sirko. Shod, ki je bil mnogobrojno obiskan, je vsprejel več resolucij o rusinskih zahtevah. Mej drugim se je izrekel, da naj rusinski zastopniki v okrajnih šolskih svetih zahtevajo, da se iz rusinskih ljudskih šol izrine obvezni pouk poljskega jezika, da se naj osnujejo rusinska učiteljišča v Levovu, Stanislavu, Tarnopolu in Przemyslu. Šolski nadzorniki naj jednako postopajo s poljskimi in rusinskimi učitelji in naj z rusinsko mladino rusinski govoré. Nadalje je shod se izrekel za spremembe volilnih redov v vse zastope, ker so po sedanjih volilnih redih Rusini skoro popolnoma izrinjeni iz vseh zastopov. Vladni zastopnik je na tem shodu malo preveč preziral Rusine, kajti vedno je govoril le poljski, kar je mnoge jako žalilo.

Ogersko. „Allg. Ztg.“ piše, da je ogerski trgovski minister Baross dovolil trgovski družbi take tajne refakcijske tarife po železnicah in ogerskih podonavskih ladijah za trgovino z vzhodom, da bode ž njimi velik del trgovskih pogodb naredil iluzoričen. V škodo Nemčiji in cislitvanskim deželam bodo Ogri dobili skoro vso trgovino z Rumunijo in Srbijo v svoje roke.

Vnanje države.

Bolgarija in Francija. Vsa debata v francoski zbornici ob iztiranju francoskega časnikarja iz Bolgarije napravila je vtis, da vladi ni toliko za stvar samo, temveč je le hotela s tem pridobiti zopet radikalne, večinoma še Rusiji prijazne elemente v zbornici na svojo stran. Radikalci z vlado neso prav zadovoljni, ker neče ustreči v cerkveni politiki vsem njihovim željam. Konservativci pa sedanje vlade tudi podpirati ne morejo, ker je vlada vse prej nego cerkvi prijazna. Njeno stališče zatorej ni bilo več trdno in potrebovala je prilike, da se zopet za nekaj časa utrdi. Zato ji je pa dalo ugodno priložnost iztiranje francoskega časnikarja iz Bolgarije.

Turčija. Nekateri listi so zadnji čas vedeli povedati, da se je Turčija približala Franciji in Rusiji. Oficijozna „Agence de Constatinople“ je pa vse te vesti preklicala. Nekateri časopisi že iz kakih odlikovanj ali obiskov, ki so le dokaz uljudnosti, sklepajo na zveze, na katere v Turčiji nikdo niti ne misli. Turška vlada želi ostati neutralna in v dobrih odnošajih z vsemi vladami.

Rusija. V ruskih ljudskih šolah po mestih hočejo uvesti pouk v raznih rokodelstvih, da se otroci iz mladega privadijo delu. Ruska vlada je preverjena, da bode to imelo ugodne posledice. Sedanja ruska vlada sploh veliko stori za obrtni pouk. Osnovala je že več obrtnih šol, ki so jako praktično osnovane. Pričakovati je, da jej s časom ne bode treba Nemcev klicati za vodstvo raznih obrtniških podjetij. — Ruska vojna uprava je zaradi slabe letine tudi prišla v zadrego. Ker so se živila podražila, so mnogi zalagatelji pustili kavcije in ustavili zalaganje. Glavna vojna intendanca si sedaj prizadeva, da bi sklenila nove zalagalne pogodbe.

Anglija. V Berolinu je umrl angleški veleposlanik v Carigradu sir William White. Bil je jako nadarjen diplomat in je znal jako dobro varovati angleške koristi v orijentu. Vlada ga bode težko nadomestila.

Izvirni dopisi.

Iz Polja, 28 decembra. Že dolgo neste dobili od nas nobenega dopisa, dasiravno nesmo bili brez novic. Najvažnejša je pač ta, da smo dobili novega gospoda župnika, č. g. M. Kolarja, katerega smo že težko pričakovali. Želimo gotovo vsi, da bi bil vedno zadovoljen in srečen med nami.

Naše bralno društvo vspešno deluje. Pred kratkim je sklenilo, da si omisli društveno zastavo. Ker pa je še mlado in mu nedostaje potrebnih denarnih sredstev, prosi odbor domoljubne Slovenke in Slovence, naj bi društvu blagovolili nakloniti podporo v ta namen. Nekateri dobrotniki so se že odzvali s podporo odboru v veliko veselje.

Dné 26. t. m. je društvo tudi v ta namen napravilo predstavo. Predstavljalo se je „Blaznica v prvem nadstropju.“ Na odru smo videli stare znance in vrle moči. V prvi vrsti moram omeniti g. J. Rozmana, ki je izvrstno predstavljal strežaja Ivana. Gospici Valantova in Ivana Kuharjeva ste prav dobro izveli svoji vlogi. Tudi gg. A. Lap in Ig. Mercina sta ugajala, vendar pa svetujemo zadnjemu več poguma in točnega govora. Sicer pa smemo biti zadovoljni s to predstavo, kateri naj kmalu sledi druga, a poštena. V—č.

Iz Celovca, 26. dec. (Razno. — „Mir.“) (Konec.) Poročali smo svoječasno*) obširno o zanimivi pravdi mej celovškim mestnim zastopom in katol.-političnim društvom zbog slovenskih dopisov, koje je omenjeno društvo, v svesti si, da dela le v smislu obstoječih postav, pošiljalo celovškemu magistratu. Pravda zavlekla se je do vis. upravnega sodišča, ki je dné 4. julija 1891. leta razsodilo, da mora celovški mestni magistrat sprejemati slovenske vloge.

A kakor kaže, naši mestni očetje še neso zadovoljni, da so že dvakrat na Dunaju pozebli; menda se hočejo še enkrat osmešiti. V svoji seji dné 22. t. m. repenčili so se zopet močno, kakor sem Vam ob kratkem že poročal, zoper slovenske vloge. Poročevalec v tej zadevi, stari „prijatelj“ (??) Slovencev, dr. Hibler, poudarjal je v svojem poročilu imenom pravnega odseka,

„da se mora slovenska vloga smatrati kot poskus, da se Celovec pokaže kot ‚dvojezično‘ mesto. Vloga se ne more sprejeti, ker mestni magistrat nema slovenščine zmožnega tolmača. (!) Zbog 568 Slovencev,**) ki žlvijo v Celovcu, ne more se nastavljati poseben uradnik.“

G. dr. Hibler graja nadalje kot „unfreundliche Taktlosigkeit“, (!!) da se mestna občina „nadleguje“ (sic!) s slovenskimi vlogami. Poročevalec stavi predlog, naj se slovenska vloga katoliško-političnemu društvu vrne ter zahteva (sic!), da se mora izvirniku dodati nemški prevod!!

Zbrani mestni odborniki peli so se vé poročevalcu za njegove „moške“ besede hvalo in njegov predlog jednoglasno sprejeli. — Ne bodemo danes nadalje govorili o tem novem ukrepu mestnih očetov, — saj je plitvost in ničnost vseh nasprotnih poskusov, iznebiti se slovenskih vlog, očividna.

Vrli rodoljubi, ki stojé na čelu našega katoliško-političnega društva, pa so nam porok, da se društvo po nestrpnih nasprotnikih nikdar ne bode dalo ugnati v kozji rog, da bode marveč vztrajalo v borbi za svoje pravice. „Vsaka sila do vremena!“

Ta slučaj pa vnovič jasno kaže, kako neznosno težak je položaj koroških Slovencev, s kolikimi napori se morajo boriti za vsako boro drobtino narodnih svojih pravic. Da pa koroški Slovenci navzlic velikim neprilikam vendar ne obupavajo, kaže lepi napredek, kojega bode od novega leta začenši napravilo njih glasilo, vrli „Mir“.

Deset let že budi in poučuje vrli „Mir“ po blagih intencijah svojega ustanovnika, rajn. msgr. Andreja Einspielerja, koroške Slovence in res ogromne so zasluge, koje si je ta izborno vredovani list stekel za časa svojega obstanka za probujenje koroških Slovencev.

Z „Mirom“ se je pričelo novo življenje med koroškimi Slovenci. Oni so prej sicer čutili svojo butaro, pa so dremali in se niso zavedali pe svoje slovenske krvi, ne svojih pravic, — a po „Miru“ začeli so se zbujati, oživljati in spregledovati, pa spoznavati, da jih „Mir“ prav uči in da je njih dobri in resnični prijatelj. Nemškutarji so se dosihmal vedno ustili in trudili, da Koroški ne marajo za slovenščino, da sami zahtevajo nemške šole in da si nič druzega ne želijo, ko to, da bi brž ko mogoče Slovenca slekli in Nemca oblekli. Odkar pa „Mir“ izhaja, začeli so koroški Slovenci spoznavati, da ni prav, ako kdo zametuje svoj materni jezik, in da nam nemške šole ne donašajo toliko koristi, kakor se upije, ampak da se moremo Slovenci v materinem slovenskem jeziku toliko nam potrebnih in koristnih reči naučiti, le tako se povzdigniti na višjo stopinjo znanja in omike, in da se slovenski otroci le na podlagi materinega jezika morejo tudi nemške besede naučiti!

Razveseljiva za vsakega slovenskega rodoljuba je zato vest, da hoče „Mir“ desetletnico svojega obstanka praznovati s tem, da bode odslej izhajal trikrat na mesec. Mnogi dopisi, ki dohajajo vredništvu v tej zadevi, tudi od priprostih kmetov, pričajo, s kolikim navdušenjem se je povsod sprejela ta vest.

Mnogi so kar poslali pomnoženo naročnino 2 gld., drugi darovali ali vsaj obljubili tudi večje podpore, da bi list mogel prospevati. Vsi so za to, naj se „Mir“ pomnoži, ker pričakujejo: „da ga ni nasprotnika, ampak da se bodo naročniki še pomnožili, ako bode „Mir“ izhajal trikrat na mesec, kar bode v čast listu „Miru“ in narodu slovenskemu.“

Odličen rodoljub s Štajerskega pa piše: „Bilo bi sramotno za vsacega sedanjega naročnika, ko bi za tako silno potrebno trikratno izdavanje „Mira“ na mesec letnine v znesku 2 gld. ne donašali.“

Tem besedam pridružimo se i mi ter se obračamo do vseh slovenskih domoljubov, naj podpirajo prepotrebni nam list z obilnim naročevanjem in razširjanjem kakor i s preplačili in radovoljnimi doneski, da ne trpi lastništvo poleg obilnega truda še gmotne škode.

Sklepam „mutatis mutandis“ z besedami rajnega g. Andreja Einspielerja, s kojimi je vabil na naročevanje svojega „Kärntner Blatt-a“, rekši: „Slovenski bratje! Katoličani smo mi Slovenci bili, smo in bomo; zatorej sežimo si v roko in podpirajmo eden druzega po svoji moči! Naj nas ločijo gore, planine in reke, — v srcu smo ene misli, ene duše, ene ljubezni. Časi so za nas Slovence, posebno za nas na Koroškem, hudi in žalostni. Slovenci po Štajerskem, Kranjskem, Goriškem in Primorskem, ne zapustite nas! „Mir“ je edini časnik, ki brani proti nemškim nasprotnikom predrage svetinje naše. Položite na oltar majke Slovenije nekaj goldinarjev na leto in pomagajte, da mi borilci na nemški meji ne obnemagamo! Lepo prosimo, naj se naroči, komur je Bog dal toliko, da se naročiti more! Z Bogom!“

—rn—

*) Glej: „Slovenec“ XIX. štev. 198—200. 207. Dop.

**) Po zadnjem ljudskem štetju izkazanih je v Celovcu 723 Slovencev, ki so se v bujni domišljiji gosp. dr. Hiblerja hitro skrčili na 568! Dop.

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

V Ljubljani, dné 23 decembra.

(Konec.)

Prvi predlog olepševalnega odseka se je glasil; Projektovana cesta čez nunski vrt naj se markira. Proti temu se prvi oglasi odbornik Povše, ki omenja, da bi gospa prednica uršulinskega samostana nikakor ne mogla privoliti, da se odtrga del sveta od itak ne velikega vrta, ki je že iz zdravstvenih ozirov za gospe nune in mnogobrojne gojenke prepotreben. Sicer pa bi se stvar tudi težko izvršila, ker bi bilo treba deželnega zakona o razlastitvi in potem še Najvišjega potrjenja. Da pa bi prišlo do tega, ni misliti, ker je tak zakon dobil Najvišje potrjenje le za prestolno mesto, sicer pa za nobeno glavno mesto v državi. Govornik nikakor ne more priznati nujne potrebe za novo cesto čez nunski vrt, in to tem manj, ker je bila nedavno izdelana nova cesta čez Ževnikov vrt in je tudi mnogo stala. Poleg te zveze s Tržaško cesto pa imamo tudi Knafljevo cesto, torej je nova cesta nepotrebna in bi stala mnogo troškov za odkup sveta, za gradnjo samostanu primernega novega in visokega zidù, za kanalizacijo itd. Ljubljana ima pač mnogo nujnejših potreb, da otvori, oziroma vravna potrebnejše ceste v predmestjih, ne pa trosi denar

---

poskusim z Norrisom. Strašen bo sicer ta prizor, a rajši umrem v borbi, kakor pa strt pri nesreči, katera se mora vsak trenotek prigoditi.

Opasni položaj mi skoro odtegne vse moči, z udanostjo izročim se usodi. Sedaj tako ničesar nisem mogel storiti. Ta pot od Westona do Red Forka je bila zá-me najhujša. Stroj je vršel naprej in majal se na obe strani. Držal sem se z obema rokama, sicer bi bil omahnil s stroja.

V tem se je zmračilo. Le malo je bilo še poznati ograjo in telegrafne kole, ki so kakor bilke švigale mimo nas. Strojevodja stal je miren kakor pri pravilni vožnji.

Še dobro miljo imamo do Red Forka. V jedni minuti se določi, ali se obranim ali bom končan.

Že smo skoro v Red Forku. — Hipoma stroj krene na stran v drugi tir. Zdi se mi, da se je dvignil, a jaz od tedaj nisem več ničesar čutil. Le to se še spominjam, da je Norris klel in rotil, ko se mu je stroj ustavljal, da se je hipoma obrnil proti meni in ustrelil.

Ko sem se vzdramil, ležal sem na zeleni trati poleg stroja in štirje možje so bili okrog mene. Drugi pa so ravnokar izpod stroja izvlekli mrtvo truplo; bilo je Norrisovo. — Dokončal je, predno je „Grant“ zmogel „Praesidenta“.

Nekaj tednov sem ondi moral ležati, potem sem toliko okreval, da sem se vrnil domov.

Bila je to strašna pot, katere nikdar ne pozabim v svojem življenju.

za take povsem nepotrebne nove ceste. Iz teh razlogov in pritrjujoč besedam čast. g. odbornika prof. Zupana, prosim, naj se ta predlog odkloni, ker bi razburil ne le gospe uršulinke, temveč tudi velik del ljubljanskega prebivalstva, vse pa brez potrebe.

Temu nasvètu se pridruži celó odbornik dr. Tavčar, ki pravi, da je markiranje ceste čez nunski vrt popolnem nepotrebno, ker se s tem le vznemirjajo duhovi, kajti nikdar se ne bode gradila cesta preko nunskega vrta, dokler bode na krmilu sedanja večina, in ne bode prostovoljno temu pritrdilo vodstvo uršulinskega samostana. Ta predlog je torej le nekaka „Zukunftsmusik", ki naj se odkloni.

In res, na te z nekakim prepričanjem govorjene besede odbornika dr. Tavčarja (katerega taktike v tem konkretnem slučaju nismo raztolmačili), je bil predlog g. **Pirca** (nekdanjega skrajnega konservativca) z 12 proti 10 glasovom odklonjen.

Drugi predlog se je glasil: Mestni svet mej novo cesto in nunskim vrtom naj se razdeli na stavbišča.

Temu predlogu ugovarja odbornik Velkovrh, češ, da je sveta za stavbišča drugod dovolj, ta svet pa bi se slučajno morda oddal kot odškodnina nunskemu samostanu.

Odbornik dr. vitez Bleiweis zagovarja predlog, naj se razdeli svet, ker za kaj druzega ni primeren.

Odbornik prof. Zupan je proti predlogu, ker ni še nobenega stavbenega načrta in stvar torej ni zrela.

Tudi odbornik Hribar se izrazi proti predlogu, ki je bil naposled odklonjen z 12 proti 12 glasovom.

Tretji predlog, naj se naredi park poleg posestva g. Souvana in hranilnice, in četrti predlog, naj se sedanja tržaška cesta podaljša do Souvanovega zidú, sta bila sprejeta. Predlog odbornika Hraskega, naj se pred novim gledališčem položi tlak iz asfalta, je bil odklonjen.

Peti predlog olepševalnepa odseka se je glasil: Nova tržaška cesta naj se podaljša do Marije Terezije ceste in dovoli v ta namen 12.000 gld.

Odbornik vitez Zitterer z veseljem pozdravlja ta predlog, odbornik Velkovrh pa odločno ugovarja, češ, da mesto ne more toliko potrositi za cesto, ki ni nujno potrebna, in je v mestu poprave potrebnih več ulic in cest.

Odbornik Valentinčič odločno pobija ta predlog in obžaluje, da je mestni zbor že prej dovolil cesto do deželnega muzeja. Cesta bi bila sicer lepa, toda nepotrebna in draga. To cesto bi rabila le tobačna tovarna, a drugi ljudje bi je ne iskali, sicer pa so Knafljeve ulice za promet dovolj široke.

Odbornik Hribar podpira predlog, ker je potrebna zveza s kolodvorom, in se bode ob novi cesti razširilo mesto.

Istih mislij je tudi odbornik Gogola. — Predlog, da se podaljša Tržaška cesta do Marije Terezije ceste, je bil sprejet.

Šesti predlog se je glasil: Lattermannov drevored naj se poseka od gledališča do nameravane Tržaške ceste. Temu predlogu odločno ugovarjata odbornika Valentinčič in Velkovrh; zagovarjajo ga dr. vitez Bleiweis, Kunc in vitez Zitterer. — Predlog je obveljal.

Sprejet je bil tudi sedmi predlog olepševalnega odseka, da se zasadi drevored iz Knafljevih ulic do Tivolija in novi del Tržaške ceste, odsek pa naj določi vrste drevja.

V imenu šolskega odseka poroča dr. Majaron o letnih računih mestnih šol za leto 1890/91. — Računi se odobré.

Odbornik Hribar poroča o proračunu mestnega vodovoda za leto 1892.

Koncem seje stavi odbornik Valentinčič na g. župana naslednjo interpelacijo:

Pred kakimi štirimi leti sklenil je bil občinski svèt, naprositi vis. c. kr. deželno vlado, naj ukrene, da bi se eden izmed sedanjih 5 lekarnarjev preselil v svojo lekarno blizu Poljan in sv. Petra ceste, in ko bi se to ne zgodilo, da se ustanovi 6. lekarna, ki naj bi se na omenjenem mestu nastanila.

Vis. c. kr. deželna vlada odgovorila je bila na to, da je v tem smislu lekarnarje pozvala, pa brez vspeha.

Na to sklenil je občinski svèt pred kakima dvema letoma ustanoviti 6. lekarno in se je dotični sklep vis. c. kr. deželni vladi predložil.

Potreba ene lekarne na tem mestu, oziroma ustanovitev 6. lekarne je zmiraj večja. Po poslednjem ljudskem štetju pomnožilo se je prebivalstvo našega mesta precéj izdatno in ravno v omenjenem delu razvija se mesto prav posebno — omenim le dveh velikih vojašnic, šolskih poslopij, ki so se v teh delih mesta sezidala in vsled tega prebivalstvo izdatno pomnožilo.

Kako živo se čuti potreba lekarne na tem mestu, dokazuje že tudi to, da so menda vsi posestniki in prebivalci Sv. Petra ceste, Poljan in okolice ljubljanske podpisali prošnjo do vis. c. kr. deželne vlade, v kateri prosijo, da ona tej živi potrebi odpomore, in menda se je dotična prošnja vis. c. kr. deželni vladi že tudi predložila. Kolikor mi znano, pripoznal je tudi deželni zdravstveni svèt potrebo 6. lekarne in nje ustanovitev.

Ker pa občinskemu svètu ni znano, da bi bila vis. c. kr. deželna vlada na prej omenjeni sklep občinskega svèta gledé ustanovitve 6. lekarne kaj ukrenila, vprašam gosp. župana, ali je vis. c. kr. deželna vlada gledé omenjenega sklepa občinskega svèta kaj odgovorila, in če ne, naj blagovoli gosp. župan to zadevo pospešiti, da se v kratkem ugodno reši, ker bi bil občinski zastop sicer primoran v tej zadevi primerne korake storiti.

Gosp. župan je odgovoril, da je na kompetentnem kraju zvedel, da se bo ta zadeva v kratkem ugodno rešila ter da bo prošnja s podpisi, katere je g. interpelant omenil, ugodno rešitev le pospešila.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 30. decembra.

(**Štajerski deželni zbor**) je imel včeraj drugo sejo ter potrdil predlog deželnega odbora, da se v prvi polovici prihodnjega leta začasno pobirajo vse za leto 1891 določene priklade in naklade. Dalje je deželni zbor dovolil, da sme mesto Ptuj pobirati 70 kr. od hektolitra piva in 1·5 kr. od hektolitra in stopinje vseh žganih porabljenih pijač v l. 1892, 1893 in 1894. Mestu Mariboru se dovoli za prihodnja tri leta, da sme pobirati pri pivu po 70 kr. od hektolitra, pri žganih pijačah pa po 4 kr. od hektolitra in stopinje. Na to je bilo zasedanje končano.

(**Imenovanje**.) Minister za uk in bogočastje je imenoval gospodičino Terezo Wennig iz Gradca za asistentinjo na tukajšnji c. kr. strokovni šoli za umetno vezenje in šivanje čipek.

(**„Matica Slovenska."**) Upravništvo „Matice Slovenske" pozivlje pisatelja „Miladina Smoljanskega", da pride ali pošlje po svojo povest „Dudka" v društveno pisarno.

(**Iz Bleda**) se nam piše: Naša podružnica c. kr. kmetijske družbe je imela v Bledu dné 20. t. m. občni zbor, o katerem Vam je že poročal nekdo. Udov se ni posebno veliko udeležilo, ker neso zadovoljni s postopanjem nekaterih gospodov. Predsednik je ob kratkem poročal o delovanju v minolem letu, pokazal nam stroje in novo ograjo na dvorišču. Na to se oglasi tajnik c. kr. kmetijske družbe, g. Pirc iz Ljubljane. Pravil je, da dobimo podporo od ministerstva in kmetijske družbe ter še jedno stiskalnico za sadje. Porabil pa je g. Pirc to priliko, da je odgovarjal na neki dopis v „Slovencu". A mnogi poslušalci smo mnenja, naj g. Pirc opusti vso politiko, sicer ga ne bodemo hodili poslušat; tudi se pred nami ni prav nič opravičil. Če ni bila istina, kar je pisal „Slovenec", poslal naj bi mi bil popravek. Prav neumestno pa je bilo njegovo razžaljivo bahanje, da z jedno roko 100 gld. plača kot odškodnino za par litrov mošta, ki se je zgubil s prvimi mlini. Kaj tacega more govoriti zopet le g. Pirc. Dalje se je ponašal, da je letošnjo jesen prišel zaradi nas osemkrat v Bled. Mi mu radi verujemo, toda zaradi kmetijske podružnice prišel je le dvakrat, sicer pa vsak teden morda večkrat. Povemo mu pa naravnost, da bi se ne jokali, ko bi ga ne bilo nikdar, kajti pri nas se je pričel med sosèčani velik prepir, odkar g. Pirc hodi agitovat v našo dolino. Prečitani so bili tudi računi, iz katerih pa povzamem, da neso posebno varčni oni gospodje, ki vedno trdijo, da znajo varčno porabljati novce. Vprašamo, čemu je treba hektografa za podružnico, ki ima okolu 70 udov? Omenim naj še, da smo se domov gredé popraševali, čemu je bil ta shod. Vsi smo bili jedne misli, da se je g. Pirc hotel pred nami opravičevati, namesto da bi nas poučil. O vemo, kaj namerava, pa se bode opekel.

(**Gosp. Ferdinand Souvan,**) veletržec v Ljubljani, je po gospodu Ivanu Hribarju „Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaju" poslal 50 gld. ter tako postal društvu ustanovnik. Slava in hvala mu!

(**Ogenj.**) Minoli teden je v Budanjah na Vipavskem pogorela jedna hiša. Goreti je začelo kmalu popoldne, ko gospodarja ni bilo domá. Ker je bilo mirno vreme in so ljudje naglo prišli gasit, se ogenj ni razširil. Pogorelec je bil zavarovan.

(**Iz Spodnje Šiške**) se nam poroča: Občni zbor naše čitalnice se je vršil po običajnem redu. Poročila tajnikovo, blagajnikovo in knjižničarjevo so jako povoljna. Društvo šteje 108 članov, denarno stanje je ugodno. Iz knjižnice so si člani izposodili tekom leta 1215 knjig. Petje se je marljivo gojilo in društvo je veselicè dostojno izvrševalo. V priznanje so zopet izvoljeni v odbor gg.: Fran Drenik (predsednik), Ivan Suwa (blagajnik), Fran Bizjan (tajnik), Janko Štrukelj (knjižničar), Fr. Burger, Jak. Jesih, Anton Knez, Ivan Škarjevec, odborniki. — Predsednik izreče zahvalo pevovodji g. Javoršku in vsem, ki so delovali društvu v korist, ter se spominja umrlih članov, zlasti odličnega domoljuba, pevca in skladatelja, V Valente. — Prvo nedeljo po novem letu prične v društveni sobi g. kustos Müllner iz posebne prijaznosti znanstvena predavanja. — Predsednik zaključi XV. občni zbor z željo, da bi čitalnica tudi v prihodnjem letu marljivo gojila pesem, knjigo in besedo slovensko.

(**Družbi sv. Cirila in Metoda**) so poslali slovenski in hrvaški vseučiliščniki na Dunaju letošnji osmi znatni dar 20 gld. 30 kr. Slava in hvala mladim narodnjakom!

(**O živinski kugi**) na Kranjskem pové nam uradni izkaz, da je v desetdnevnem obdobju od 18. do 28. decembra na gobcu in na parkljih okuženih živinčet: v postojinskem okraju 337, v ljubljanskem 32, v novomeškem 60 in v črnomaljskem 66.

(**Iz Ljubnega na Gorenjskem**) se nam poroča, da je predvčeraj umrl občeznani tovarnar in posestnik g. Matevž Ambrožič v 59. letu dobe svoje po kratki, a mučni bolezni.

(**Narodna čitalnica ljubljanska**) priredi v četrtek 31. dné decembra 1891. leta veselico v društvenih zgornjih prostorih s prijaznim sodelovanjem gg. J. Pavšeka, R. Branketa, A. Lileka in A. Dečmana ter s sodelovanjem vojaške godba c. in kr. domačega pešpolka baron Kuhn št. 17. Vspored: 1. Nováček: „Naš druhy milion"; koračnica. 2. Flotow: Ouvertura k operi: „Stradella." 3. Ivanovici: Meteor, valček. 4. Petje. 5. pl. Zajc: Duet in finale iz opere: Nikola Šubić Zrinjski. 6. Produkcija brzoslikarja Mira-Liva-Beja iz Kahire; spremlja vojaška godba. 7. Sochor: Thea, polka française. 8. Šaljivo petje. 9. Sebek: „Kor dervišev," orijentalski prizor. 10. Petje. 11. Kaulich: „Miramare"; polka mazurka. 12. Mašek: Slovenec; potpourri. 13. Auber: Ouvertura iz opere: Der I. Glückstag. 14. Šaljivo petje. 15. Czibulka: Lustige Geschichten, valček. 16. Verdi: III. Finale iz opere „Ernani". 17. Fr. Wagner; „Reeller Heiratsantrag"; hitra polka. 18. Pozdrav o polunoči. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Pristop je dovoljen izključljivo le čč. p. n. društvenikom.

(**Gasilno društvo v Spodnji Šiški**) ima svojo Silvestrovo veselico dné 30. t. m. pri Aučniku; prične se ob 7. uri zvečer. Peli bodo pevci čitalniški, poleg druge zabave bode tudi šaljivo srečkanje. Vstopnina je prosta. Ker je čisti dohodek namenjen za nakup potrebnega gasilnega orodja, nadejati se je obilne vdeležbe.

(**Češko slovstvo.**) Dobili smo v češkem prevodu prvi zvezek slavnoznanega Didonovega dela „Jezus Kristus". — Pomen tega velevažnega dela nam naklada dolžnost, da o njem izpregovorimo nekaj besed. — Od starodavnih časov bilo je življenje našega Odrešitelja najljubša domača knjiga naših prednikov in kjer je nehalo biti, slabo je bilo to znamenje. Življenje Kristusovo je solnce, ki nas razsvetljuje in ogreva in v katerem se mora zrcaliti naše življenje. Pomen spoznavanja življenja Jezusa Kristusa jasen je bil tudi njegovim neprijateljem, imenoma Renanu. Životopis Kristusov, kakor ga je podal Renan, zasejal je vsepovsod mnogo ljulike, vzlasti v omikanih krogih. Zato treba posebno iz teh izgnati Kristusa Renanovega in vrniti Kristusa pravega — Kristusa Didonovega. — To delo našlo je mnogo priznanja na Francoskem in kjerkoli so

ga preložili v domač jezik. Zato je tudi Cyrillo-Methodejska knjigotiskarna v Pragi oskrbela češki prevod Didonovega slavnega dela. Tega dela izšel je sedaj prvi zvezek, izide pa še 11 zvezkov. Cena zvezku je 50 kr. — Prečitali smo prvi ta zvezek in reči moramo prevodu v pohvalo, da se odlikuje s posebno točnostjo v prevajanju ter da podaje zanimivo tvarino v blagoglasnem, prav poljudnem jeziku. Slovenskim razumnikom, kateri so češkega jezika zmožni, a ne francoskega, priporočamo ta češki prevod v nabavo. — Naroča se v „Kat. Bukvarni“ v Ljubljani ali pa naravnost z naslovom: Knihtiskárna Cyrillo-Methodejska (V. Kotrba) v Praze.

(**„Zgodovinskega Zbornika“**) izšla je ravnokar 18. številka z nastopno vsebino: Diplomatarij: „16. Bulla papeža Pija VI., s katero zatare nadškofijo goriško ter povzdigne ljubljansko škofijo v nadškofijo“ (Konec). — Slovstvo: „Zgodovina cerkljanske fare“ (Nadaljevanje).

Raznoterosti.

— O Mozartu in krščanski glasbi je predaval predzadnjo nedeljo na Dunaju v katoliškem šolskem društvu g. dr. Wiesinger. Govornik je opisoval življenje in dela Mozartova, pričenjajoč od menuetta, kojega je spisal v 5. letu dôbe svoje, do vznesenega „Requiem“, pri čegar komponovanju je s peresom v roki umrl. Opisoval je dalje, v kaki revščini je živel Mozart in v kaki bêdi tudi umrl. „Dobri prijatelji njegovi“, Sonnenfels, Blumauer, Van Swieten i. dr., so ga zapeljali, da je vstopil v framazonsko ložo, kar je pa označilno za bratsko ljubezen, da so ga prisilili živeti v pomanjkanju in umreti v bêdi. Oni so krivi, da se radi njih umazanosti niti ne vé, kje je grob velicega mojstra. Konečno je 11 gld. 33 kr., toli namreč je veljal borni pogreb, vzel premožni baron in framazon Van Swieten iz miznice ubozega pokojnika, v koji je bilo shranjeno vkupe 60 gld. 8 kr. Predavanje je bilo burno odobravano.

— Osleparil je mnogo pošt, med njimi i ljubljansko, vojaški begun 76. pehotnega polka Jak. Rosenberger s ponarejenimi poštnimi nakaznicami. Prouzročena škoda dotičnih uradnikov iznaša nad 1000 gld. Ker je Rosenberger ušel iz preiskovalnega zapora, treba največje pozornosti na poštah.

Telegrami.

Dunaj, 30. decembra. „Armee-Verordnungsblatt“ objavlja povelje cesarjevo, s katerim se kralj virtemberški Viljem II. imenuje nadimejiteljem huzarskega polka št. 6.

London, 29. decembra. Iz Varšave se poroča, da je policija na Poljskem zasledila tajno družbo proti carju, katere člani so poljski in ruski dijaki, mnogi državni uradniki in častniki. Mnogo oseb so zaprli.

London, 30. decembra. Angleški poslanik v Bruselju je imenovan veleposlanikom v Peterburgu; Morier, sedaj v Peterburgu, pride za veleposlanika v Rim.

Valparaiso, 29. decembra. Povodom uradnega nastopa predsednika Montta so bili pomiloščeni vsi politični kaznjenci Generala Velasqueza so prijeli, ker je na sumu zarote.

Tujci.

27. decembra.

Pri *Maliču*: Pollak, potovalec, in Hillerbrand, uradnik, z Dunaja. — Augustin, klobučar, iz Fürstenfelda. — Richter s Krke. — Stoinscheg s Štajerskega. — Dietz, vinotržec, s soprogo, iz Budimpešte. — Pamer, uradnik, iz Trsta.

Pri *Slonu*: Kronfeld, trgovec, z Dunaja. — Debeljak, župnik, iz Dvora. — Bergman, zasebnik, iz Gradca. — Dorn iz Budimpešte. — Verhovec, profesor, iz Novega Mesta. — Zappe, trgovec, iz Žužemberka.

Pri *avstrijskem caru*: Lavrenčič iz Trsta. — Poklukar, posestnik, iz Gorij. — Andrej Richter, ravnatelj cirkusa.

Umrli so:

28. decembra. Franc Kunst, kajžarjev sin, 2¼ leta, Ilovca št. 28, ošpice. — Albina Grablovic, delavčeva hči, 11 mesecev, Trubarjeve ulic 1, ošpice.

29. decembra. Albert Marjek, paznikov sin, 2 leti 8 mesecev, Dunajska cesta 29, božjast.

V bolnišnici:

27. decembra. Frančiška Pavlin, žena izdelovalca dežnikov, 25 let, jetika.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje zrakomera v mm	Stanje toplomera po Celsiju	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
29	7. u. zjut.	740·9	1·8	brezv.	megla	0·20
	2. u. pop.	739·7	2·2	sl. svzh.	oblačno	dež
	9. u. zveč.	737·8	0·6	„	„	

Srednja temperatura 1·5°, za 4·4° nad normalom.

Katoliškemu podpornemu društvu v Celji

za vzdrževanje dekliške šole čč. šolskih sester

so nadalje blagovolili darovati oziroma letnino plačati sledeči p. n. udje:

Slavni celjski okrajni zastop	300	gld.
Majcen Jožef, dvorni kapelan	25	„
Gajšek Karol, dekan na Doberni	8	„
Fuhs Fr. dimnikar	2	„
Voh Jernej žup, v Šmartnem	3	„
Muršec Jos. dr. profesor	5	„
Planinšek Jakob, duhov. v pok.	2	„
Šolinc Mica kuh.	2	„
Šijanec Alojzij, župnik, v Negovi	2	„
Košar Jos. župnik, v Galiciji	2	„
Rom Nace provizor v Dramljah	2	„
Mikuš France dekan v Konjicah	7	„
Zupanec Valentin posestnik v G. Hud.	5	„
Jazbec Apol. posestnik	5	„
Rančigaj Ant. mestni kapelan	3	„
Krušič Jak. župnik v Št. Andražu	2	„
Gobec Miha posestnik na Babnem	2	„
Urek Andrej župnik na Polzeli	2	„
Tri gospice po g. Drag. Hribarju	4	„
Glinšek Matevž i Lucija	3	„
Zadušak Mica kuh.	2	„
Šah Karol posestnik v Lešcah	2	„
Hajšek Ant. dekan v slov. Bistrici	5	„
Lipovšek Jozefa posest. v Medlogu	2	„
Kosi Anton c. kr. profesor	2	„
Kmecl France hišni posestnik v Celju	5	„
Volilo po † M. Jezerniku	20	„
Filipič Ljud. dr. odvetnik	10	„
Žižek A. zdravnik	5	„
Neimenovana iz Celja	3	„
Ostrožnik Ana iz Sp. Hud.	2	„
Lipovšek France posestnik v Medlogu	3	„
Potočnik Lovro dekan v Braslovčah	5	„
Šah Matija čevljar	2	„

Bog povrni vsem!

Malinov sirup.

Kuhan s soparom iz dišečih gorskih malin, napravljen natančno po avstrijskem pripravljanju zdravil, ima najlepši duh in naravno lepo barvo. Steklenca z 1 klg. sirupa **65 kr.**, iztehtan od **5 klg. višje** à klg. **55 kr.** Male steklenice **35 kr.**

Piccolijeva lekarna „Pri angelju“
v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (1311) 4

Novoletno darilo.

Sv. Alojzij Gonzaga

ali (1482) 30-22

devetdnevna, oziroma šestnedeljna pobožnost v spomin blažene smrti sv. Alojzija.

Spisal **Jan. Smrekar,**
katehet ljudskih šol v Ljubljani.

Cena v usnji z zlato obrezo **80 kr.**, v platnu vez. **60 kr.**

Dobiva se v „Katoliški Bukvarni“ v Ljubljani.

Poslano.

„THE MUTUAL“

največja in najbogatejša zavarovalnica na svetu.

Osnovana l. 1842 na goli mejsobojnosti.

Garancijski zaklad:

367¾ milijonov goldinarjev a. v.

Skoro **70 milijonov goldinarjev** več, kakor vsaka druga zavarovalnica.

Avstrijska filijala,

koncesijonovana od c. kr. ministerstva in jednakopravna z domačimi društvi.

Zakonita kavcija in **vse rezerve** avstrijskih zavarovalnin **naložene so v Avstriji.**

Primera št. 10.

Društvo je pred mesecem dnij lastniku police st. 278.127 **izročilo check na funtov sterlingov 1099·13** kot dobiček za l. 1891.

Ta polica izdana je bila l. 1886. za funt. st. 10.000 po petletnem dividendnem načrtu. Takih izidov **ne more navesti nobena druga obstoječa zavarovalnica.**

Od svoje ustanovitve pa do 1. januvarija 1891 izplačala je „MUTUAL“ lastnikom polic **več kakor 760 milijonov goldinarjev** in sicer **209 milijonov za deleže od dobička.**

Leta 1890. dobili so lastniki polic **na deleže od dobička 6,908.980 goldinarjev.** (1521) 3-1

Generalno ravnateljstvo za Avstrijo:

Dunaj, I, Lobkowitzplatz 1.

Glavni zastopnik za Kranjsko:

ALOJZIJ LENČEK

v Ljubljani, na Sv. Jakoba trgu.

Umetne zobe in zobovja

stavlja na način, ki ne provzroči nikakih bolečin, ter opravlja vse **zobne operacije** in **zobna plombovanja**

A. PAICHEL,

(1363) 32 **zobozdravnik** (7)

pri Hradeckega mostu I. nadstr.

Dunajska borza.

Dné 30. decembra.

Papirna renta 5%, 16% davka	92 gld.	75 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	92 „	40 „
Zlata renta 4%, davka prosta	109 „	35 „
Papirna renta 5%, davka prosta	102 „	35 „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1011 „	— „
Kred tne akcije, 160 gld.	291 „	75 „
London, 10 funtov strl.	117 „	95 „
Napoleondor (20 fr.)	9 „	35½ „
Cesarski cekini	5 „	59 „
Nemških mark 100	57 „	95 „

Dné 29. decembra.

Ogerska zlata renta 4%	106 gld.	20 kr.
Ogerska papirna renta 5%	101 „	75 „
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	134 „	50 „
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	148 „	— „
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	179 „	70 „
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 „	25 „
Zastavna pisma „ „ „ „ „ 4½%	100 „	— „
Kreditne srečke, 100 gld.	185 „	50 „
St. Genóis srečke, 40 gld.	63 „	— „
Ljubljanske srečke, 20 gld.	23 gld.	— kr
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	16 „	60 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	20 „	— „
Salmove srečke, 40 gld.	62 „	50 „
Windischgraezove srečke, 20 gld.	56 „	— „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	153 „	25 „
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2810 „	— „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	81 „	50 „
Papirni rubelj	1 „	15½ „
Laških lir 100	45 „	75 „

„MERCUR“ menjarnična delniška družba na Dunaju,
I., Wollzeile štev. 10.

Najkulantnejše se **kupujejo** in **prodajajo** v kursnem listu navedeni **vrednostni papirji, srečke, valute** in **devize.**

Razna naročila izvršé se najtočneje.

Za nalaganje glavnic priporočamo:

4% gališke propinacijske zadolžnice.

4½% zastavna pisma peštanske ogerske komercijonalne banke.

4½% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila **avstro-ogerska banka** in **podružnice njene.**

50.000 goldinarjev

se dobi z

ogersko hipotečno promeso

à gld. 1½ in 50 kr. kolek.

Žrebanje dné 15. januvarija.

Izdajatelj: **Dr. Ivan Janežič.** Odgovorni vrednik: **Ignacij Žitnik.** Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.